

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Antropomotoryka		PUNKTY ECTS 2
KIERUNEK: WYCHOWANIE FIZYCZNE		
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW B
POZIOM KSZTAŁCENIA: studia pierwszego stopnia		
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA profil praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10	Ćwiczenia – liczba godzin 10	wymagania wstępne/ zaliczone przedmioty poprzedzające: anatomia, fizjologia wysiłku fizycznego, teoria sportu, teoria wychowania, psychologia rozwojowa
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

1. Zapoznanie studentów ze współczesną antropomotoryką, jako samodzielną dyscypliną naukową.
2. Zrozumienie przez studentów podstawowej struktury motoryczności i systematyki czynności ruchowych człowieka.
3. Zrozumienie znaczenie wpływu czynników genetycznych oraz środowiskowych na uwarunkowania rozwoju motoryczności.
4. Pozna metody i techniki pomiarowe do oceny rozwoju fizycznego, będzie potrafił wykonać pomiary antropometryczne oraz będzie w stanie w sposób właściwy wybrać i przeprowadzić testy sprawności motorycznej.
5. Będzie potrafił przedstawić analizę biomechaniczną prostych i złożonych ruchów człowieka oraz dobrać stosowne ćwiczenia kształtujące w celu optymalnego obciążenia organizmu.
6. Zdobędzie umiejętność interpretowania wyników diagnozy rozwoju somatycznego i motorycznego. Będzie potrafił opracować mini-program usprawniający słabe strony motoryczności.

III. Forma zajęć: wykład kursowy- Wk, wykład problemowy- Wp, ćwiczenia audytoryjne- A, warsztaty- W, ćwiczenia laboratoryjne- L

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Antropomotoryka – jako dyscyplina naukowa. Podstawowe procesy w ontogenezie.
Wk2	Rozważania terminologiczne w naukach o motoryczności (sprawność motoryczna a sprawność fizyczna). Cechy jakościowe, cechy ilościowe – cechy ruchu.
Wp3	Struktura motoryczności: Strona potencjalna – strona efektywna, nawyk ruchowy.

Wp4	Systematyka czynności ruchowych człowieka.
Wk5	Genetyczne uwarunkowania rozwoju zdolności motorycznych. Dziedziczenie a wytrenowanie.
Wk6,7	Somatyczne i rozwojowe uwarunkowania sprawności motorycznej – aspekty sprawności motorycznej
Wp8	Pomiar sprawności fizycznej w wychowaniu fizycznym
Nr	Temat ćwiczenia
W1	Uwarunkowania rozwojowe sprawności fizycznej
W2	Zmienność ontogenetyczna zdolności motorycznych na tle ich predyspozycji.
W3	Środowiskowe uwarunkowania sprawności fizycznej.
L4	Wykorzystanie metod i technik pomiarowych do oceny rozwoju fizycznego - w praktycznym działaniu.
L5	Wykorzystanie metod i technik pomiarowych do oceny rozwoju fizycznego - w praktycznym działaniu.
W6,W7	Interpretacja wyników diagnozy rozwoju somatycznego i motorycznego. Opracowanie mini-programu usprawniającego słabe strony motoryczności, poprzez właściwą analizę biomechaniczną ruchów człowieka, dobierając odpowiednie ćwiczenia kształtujące.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Osiński W., Antropomotoryka, Poznań 2003.
2. Raczek J., Antropomotoryka, Teoria motoryczności człowieka w zarysie, Warszawa 2010.
3. Szopa J., Mleczo E., Żak S., Podstawy antropomotoryki, Warszawa-Kraków 2004.
4. Drabik J., Sprawność fizyczna i jej testowanie u młodzieży szkolnej, Gdańsk 1996.
5. Przewęda R., Dobosz J., Kondycja fizyczna polskiej młodzieży, Warszawa 2003.
6. Przewęda R., Trześniowski R., Sprawność fizyczna polskiej młodzieży w świetle badań z roku 1989, Warszawa 1996.

Literatura uzupełniająca:

1. Chromiński Z., Wiek biologiczny a sprawność fizyczna uczniów w wieku 10-15 lat, Warszawa 1981.
2. Chromiński Z., Aktywność ruchowa dzieci i młodzieży, Warszawa 1987.
3. Pilicz S., Pomiar sprawności fizycznej w wychowaniu fizycznym, „Wychowanie Fizyczne i Zdrowotne”, 1996, nr 2.

VI. Efekty kształcenia:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych
w zakresie wiedzy	01	Zna i rozumie podstawowe procesy zachodzące w organizmie człowieka w ontogenezie.	K_W01
	02	Zna genetyczne, środowiskowe i somatyczne uwarunkowania motoryczności.	K_W06
	03	Zna podstawowe metody i techniki pomiarowe do oceny rozwoju fizycznego oraz dostępne testy do oceny podstawowych komponentów sprawności fizycznej.	K_W07
w zakresie umiejętności	04	Potrafi wykorzystać podstawowe metody i techniki pomiarowe do oceny rozwoju fizycznego oraz dostępne testy do oceny podstawowych komponentów sprawności fizycznej oraz interpretacji uzyskanych wyników tych badań.	K_U01
	05	Potrafi przeprowadzić badania i testy w zakresie diagnozy indywidualnej	K_U08
w zakresie kompetencji społecznych	06	Potrafi okazać tolerancję i wyrozumiałość wobec braków i niedoskonałości w poziomie sprawności fizycznej	K_K05
	07	Formułuje opinie dotyczące wychowanka na podstawie analizy i syntezy danych uzyskanych z przeprowadzonej diagnozy.	K_K11

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P – podsumowująca)

F1 – udział w dyskusji

F2 – wykonanie pomiarów antropometrycznych i testów sprawności fizycznej, połączone z interpretacją wyników badań

F3 – opracowanie mini-programu usprawniającego

P1 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów kształcenia

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1,Wk2,W1	F1, P1
02	Wp3,Wp4	F1, P1
03	Wk5, Wk6,7, W2,W3	F1, P1
04	Wp8,L4,L5	F1, F2, P1
05	W6,7, L4,L5	F1, F2, F3, P1
06	W6,W7	F1, F3, P1
07	Wk5, Wk6,7, W2,W3	F2, F3, P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 10 h

- udział w ćwiczeniach 10 h

RAZEM: 20 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia przedmiotu 10 h

- do przeprowadzenia pomiarów antropometrycznych i testów sprawności fizycznej 10 h

- opracowanie mini-programu 10 h

RAZEM: 30 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta 50 h

OGÓLEM:

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta, liczba punktów ECTS = 2

X. Prowadzący zajęcia: mgr Dominik Sitarski